1. Павло, із волі Божої апостол Христа Ісуса, і брат Тимофій

2. до святих і вірних братів у Христі, що в Колосах: благодать вам і мир від Бога, Отця нашого!

3. Ми дякуємо Богові, Отцеві Господа нашого Ісуса Христа, завжди за вас молячись,

4. прочувши про вашу віру в Христа Ісуса та про любов, яку маєте до всіх святих

5. через надію, приготовану в небі для вас, що про неї давніше ви чули в слові істини Євангелії,

6. що до вас прибула, і на цілому світі плодоносна й росте, як і в вас, з того дня, коли ви почули й пізнали благодать Божу в правді.

7. Отак ви і навчилися від Епафра, улюбленого співробітника нашого, що за вас він вірний служитель Христа,

8. що й виявив нам про вашу духовну любов.

9. Через це то й ми з того дня, як почули, не перестаємо молитись за вас та просити, щоб для пізнання волі Його були ви наповнені всякою мудрістю й розумом духовним,

10. щоб ви поводилися належно щодо Господа в усякому догодженні, в усякому доброму ділі приносячи плід і зростаючи в пізнанні Бога,

11. зміцняючись усякою силою за могучістю слави Його для всякої витривалости й довготерпіння з радістю,

12. дякуючи Отцеві, що вчинив нас достойними участи в спадщині святих у світлі,

13. що визволив нас із влади темряви й переставив нас до Царства Свого улюбленого Сина,

14. в Якім маємо відкуплення і прощення гріхів.

15. Він є образ невидимого Бога, роджений перш усякого творива.

16. Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престоли, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, усе через Нього й для Нього створено!

17. А Він є перший від усього, і все Ним стоїть.

18. І Він Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першенство.

19. Бо вгодно було, щоб у Нім перебувала вся повнота,

20. і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне.

21. І вас, що були колись відчужені й вороги думкою в злих учинках,

22. тепер же примирив смертю в людськім тілі Його, щоб учинити вас святими, і непорочними, і неповинними перед Собою,

23. якщо тільки пробуваєте в вірі тверді та сталі, і не відпадаєте від надії Євангелії, що ви чули її, яка проповідана всьому створінню під небом, якій я, Павло, став служителем.

24. Тепер я радію в стражданнях своїх за вас, і доповнюю недостачу скорботи Христової в тілі своїм за тіло Його, що воно Церква;

25. якій я став служителем за Божим зарядженням, що для вас мені дане, щоб виконати Слово Боже,

26. Таємницю, заховану від віків і поколінь, а тепер виявлену Його святим,

27. що їм Бог захотів показати, яке багатство слави цієї таємниці між поганами, а вона Христос у вас, надія слави!

28. Його ми проповідуємо, нагадуючи кожній людині й навчаючи кожну людину всякої мудрости, щоб учинити кожну людину досконалою в Христі.

29. У тому й працюю я, борючися силою Його, яка сильно діє в мені.